

Sygn. akt: IV RC 728/18

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia SR Grażyna Grzybczyk

Protokolant: Natalia Cyburt

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 grudnia 2019r. w R.

sprawy z **powództwa M. P. (1) i I. P.**

przeciwko małoletniemu M. P. (2) działającemu przez matkę K. C.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

1. powództwo oddała;
2. zasądza od M. P. (1) na rzecz małoletniego M. P. (2) kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa adwokata;
3. zasądza od I. P. na rzecz małoletniego M. P. (2) kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa adwokata
4. odstępuje od obciążania stron pozostałymi kosztami postępowania ponad kwoty już opłacone.

Sygn. akt IV RC 728/18

UZASADNIENIE

W pozwie z 6 listopada 2018 roku powodowie M. i I. małżonkowie P. domagali się uchylenia z dniem 1 października 2018 roku ich obowiązku alimentacyjnego względem pozwanego M. P. (2) (ich wnuka), ustalonego na mocy ugody z dnia 2 grudnia 2016 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Rybniku w sprawie o sygn. akt IV RC 17/16.

W uzasadnieniu żądania podano, że na mocy ugody z dnia 2 grudnia 2016 roku każdy z powodów, został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniego M. P. (2) alimentów w kwocie po 350 zł miesięcznie, tj. łącznie w kwocie po 700 zł miesięcznie, gdyż ojciec małoletniego M. P. (3), zobowiązany w bliższej kolejności do alimentacji pozwanego, uiszczał świadczenia alimentacyjne na rzecz syna nieregularnie i w różnych wysokościach według własnego uznania. Od czasu zawarcia powyższej ugody sytuacja uległa istotnej zmianie. Ojciec małoletniego, zobowiązany do alimentacji w bliższej kolejności stał się wydolny finansowo i realizuje swój obowiązek alimentacyjny. Wobec czego małoletni otrzymuje alimenty zarówno od dziadków (powodów) jak i od swojego ojca (k. 3-5).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu zaprzeczono aby ojciec małoletniego pozwanego M. P. (3) uiszczał regularnie alimenty na rzecz syna a jego sytuacja finansowa uległa istotnej poprawie. Nadmieniono, że wprawdzie ojciec powoda od stycznia 2019 roku nieregularnie stara się uiszczać na rzecz pozwanego zasądzone alimenty, jednakże ma on znaczną zaległość alimentacyjną oscylująca w kwocie 52.238,19 zł, a zatem wpłacane przez niego kwoty są zaliczane przez wierzyciela na poczet zaległości alimentacyjnej. Wskazano, że zadłużenie alimentacyjne M. P. (3) rośnie systematycznie od 2008

roku. Alimenty były regulowane w miarę systematycznie jedynie do 2014 roku. Następnie przez kolejne lata M. P. (3) regulował alimenty jedynie gdy groziła mu odpowiedzialność karna za niealimentację bądź będąc pod silną presją swoich rodziców. Obecnie zaś ojciec pozwanego sponia odsetki od zaległych należności alimentacyjnych i nie sposób przyjąć, aby realizował w ten sposób obowiązek alimentacyjny wobec małoletniego syna wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 22 marca 2007 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 62/07 (k. 67-68v).

W toku postępowania jurysdykcyjnego strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska procesowe (k. 129).

Sad ustalił.

Pozwany M. P. (2) ur. (...) jest dzieckiem M. P. (3) i K. C..

Na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 22 marca 2007 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 62/07 M. P. (3) został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniego pozwanego alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Mocą ugody z dnia 2 grudnia 2016 roku zawartej przed Sądem Rejonowym w Rybniku w sprawie o sygn. akt IV RC 17/16 powodowie M. P. (1) i I. P. zostali zobowiązani do łożenia na rzecz małoletniego M. P. (2) alimentów w kwocie po 350 zł miesięcznie, tj. łącznie w kwocie po 700 zł miesięcznie, płatnych począwszy od 1 grudnia 2016 roku do dnia 10-tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego K. C. wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Obecnie przed tut. Sądem pod sygn. akt IV RC 576/19 toczy się postępowanie o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego zainicjowane przez M. P. (3).

Przeciwko M. P. (3) prowadzono postępowanie karne o to, że w okresie od 1 czerwca 2017 roku do 5 listopada 2017 roku w R. w całości uchylał się od wykonania ciężącego na nim z mocy ustawy obowiązku alimentacyjnego na rzecz syna M. P. (2), określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 22 marca 2007 roku w sprawie o sygn. akt IV RC 62/07, w kwocie po 500 zł miesięcznie, gdyż powstała łączna wysokość zaległości przekroczyła równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, tj. czyn z art. 209 § 1 k.k.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 16 października 2018 roku w sprawie o sygn. akt III K 2164/17 warunkowo umorzono postępowanie karne przeciwko M. P. (3) na okres jednego roku tytułem próby. Jednocześnie oskarżonego zobowiązano do wykonywania ciężącego na nim obowiązku łożenia na utrzymanie małoletniego syna M. P. (2).

M. P. (3) jest pozbawiony władzy rodzicielskiej nad synem M. P. (2), nie toczyła się sprawa o ustalenie kontaktów.

W dacie ustalania ostatnich alimentów pozwany M. P. (4) uczęszczał do drugiej klasy gimnazjum. Mieszkał wraz z matką, jej drugim mężem oraz przyrodnią siostrą. Trenował kolarstwo górskie, z tego tytułu jego matka ponosiła miesięcznie koszty w wysokości 150 zł. Nadto trenował pływanie, którego miesięczny koszt wynosił 120 zł oraz grał na gitarze. Matka zakupiła dla niego specjalistyczny rower za kwotę 6500 zł oraz gitarę za kwotę 400 zł. Miesięczne koszty utrzymania pozwanego kształtowały się na poziomie 2000-2500 zł miesięcznie. Ojciec pozwanego wówczas nie uczestniczył w wychowaniu syna, nie utrzymywał z nikt kontaktów, a alimenty zasądzone na rzecz pozwanego nigdy nie były przekazywane przez niego regularnie.

Powódka I. P. wówczas miała 59 lat, pracowała, a jej miesięczne wynagrodzenie wynosiło 2600 zł brutto. Była ogólnie zdrowa. Mieszkała wraz z mężem M. P. (1) w domu stanowiącym ich własność. Koszty utrzymania domu kształtowały się następująco: woda 200 zł miesięcznie, prąd 250 zł miesięcznie, wywóz śmieci 54 zł kwartalnie, internet i telefon 90 zł miesięcznie, telewizja 50 zł miesięcznie. Posiadali ogrzewanie gazowe, którego roczny koszt wynosił 4500 zł rocznie. Dodatkowo ponosili koszty ochrony domu w kwocie 50 zł miesięcznie. Nadto była właścicielką mieszkania, które otrzymała po rodzicach. W mieszkaniu nieodpłatnie mieszkał młodszy syn powodów wraz z rodziną. Na swoje utrzymanie przeznaczala w tym czasie kwotę ok. 1000 zł.

Powodowie wówczas posiadali dwa samochody – F. (...) z 2012 roku oraz F. (...) z 2010 roku. Posiadali zobowiązanie finansowe w postaci kredytu hipotecznego na budowę domu, koniec spłaty kredytu miał przypaść na 2026 rok. Ponosili wysokie koszty utrzymania ogrodu, które rocznie wynosiły 2000 zł.

Powodowie regularnie uiszczają na rzecz wnuka alimenty w łącznej kwocie po 700 zł miesięcznie. Od stycznia 2017 roku powodowie nie utrzymują kontaktu z pozwanym, gdyż wnuk przestał odbierać od nich telefony. Oprócz pozwanego powodowie mają jeszcze trójkę wnuków. Powodowie nie są zorientowani w aktualnej sytuacji życiowej syna M. P. (3).

Powódka I. P. ma 62 lata, z wykształcenia jest nauczycielem. Powódka zmagą się z dolegliwościami tarczycy oraz ma problemy z jelitami, uczęszcza nadto na wizyty do psychiatry. Mieszka wraz z mężem w domu jednorodzinnym, będącym ich współwłasnością. Pobiera świadczenie emerytalne z ZUS w kwocie 1550 zł miesięcznie

Powódka nie ma obecnie możliwości podjęcia dodatkowej pracy

Powód M. P. (1) ma 68 lat. Uzyskał tytuł inżyniera, pracował w charakterze projektanta układów torowych. Obecnie otrzymuje świadczenie emerytalne z ZUS w kwocie 4000 zł netto miesięcznie. Powód choruje na nadciśnienie tętnicze i ma nieprawidłowy poziom cholesterolu. Obecnie nie uzyskuje dochodu z wykonywania dodatkowych prac projektowych, co w poprzednich latach pozwalało na uzyskanie dodatkowych dochodów rzędu kilkunastu tysięcy złotych.

Powodowie posiadają oszczędności w kwocie ok. 100 000 zł.

Koszty związane z utrzymaniem domu przedstawiają się następująco:

- prąd- 250 zł miesięcznie,
- gaz – ok. 500 zł miesięcznie,
- woda – 200 zł miesięcznie,
- wywóz śmieci – 22 zł miesięcznie,
- podatek od nieruchomości – 75 zł miesięcznie (900 zł rocznie),
- ubezpieczenie domu – 25 zł miesięcznie,
- ubezpieczenie zdrowotne powodów – 180 zł miesięcznie,
- telewizja 134 zł miesięcznie,
- telefon ok. 40 zł miesięcznie,

Łącznie: 1426 zł.

Pozostałe miesięczne wydatki powodów na żywność, odzież i kosmetyki to kwota 1500 zł miesięcznie oraz wydatki związane z zakupem lekarstw w kwocie ok. 200-300 zł miesięcznie.

Powodowie posiadają dwa samochody osobowe – 8 letniego F. (...) oraz 7 letniego F. (...). Ubezpieczenie samochodów to wydatek roczny rzędu 3000 zł.

Powodowie spłacają kredyt hipoteczny zaciągnięty na budowę domu jednorodzinnego we frankach szwajcarskich , a jego miesięczna rata oscyluje w granicach 2000-2200 zł miesięcznie w zależności od aktualnego kursu franka szwajcarskiego. Przewidywany koniec spłaty kredytu hipotecznego przypadnie na 2026 rok.

Ponadto dom powodów wymaga wykonania bieżących napraw i remontów, na remonty przeznaczają rocznie ok. 1000-2000 zł rocznie. Z uwagi na stan zdrowia, powodowie są zmuszeni do wynajęcia prywatnej firmy w celu wykonania niezbędnych prac w ogrodzie (np. przycinki drzew), w związku z czym ponoszą również dodatkowe koszty w kwocie 3000 zł rocznie, które nie stanowią ich wydatków koniecznych.

Ojciec pozwanego M. P. (3) ma 42 lata. Jest zatrudniony jako Prezes zarządu spółki (...). Jego miesięczne wynagrodzenie z tego tytułu wynosi 1800 zł. Mieszka z żoną w wynajmowanym mieszkaniu. Posiada udziały w spółce o wartości łącznej 200 000 zł. Posiada również udziały w spółce (...) o wartości 5000 zł. W roku 2016 oraz 2017 dochód spółki wyniósł ok. 200 000 zł. Prowadzi również Ośrodek (...) w T. – Fundacja (...). Poza synem ma na utrzymaniu 11 letnią córkę.

Ojciec pozwanego od września 2016 roku do listopada 2018 roku nie regulował obowiązku alimentacyjnego na jego rzecz. Obecnie nieregularnie przekazuje matce małoletniego na jego utrzymanie kwotę 500 zł.

Ojciec pozwanego nie utrzymuje z synem kontaktów. Nie składał nigdy wniosku o uregulowanie kontaktów.

Ojciec pozwanego poza zadłużeniem alimentacyjnym posiada liczne zadłużenia. Prowadzone są przeciwko niemu egzekucje komornicze.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku D. C. prowadzi przeciwko M. P. (3) egzekucję komorniczą na wniosek M. P. (2) pod sygn. akt Kmp 27/07. Stan zadłużenia na dzień 24 czerwca 2019 roku wynosi 54514,32 zł.

Komornik w związku egzekucją 5 lipca 2018 roku zajął kwotę 74194,44 zł znajdującą się na koncie dłużnika w A. Banku. Do października 2019 roku zajęta kwota nie została przekazana przez bank na konto komornika. Na zajętych rachunku występowały zbiegi egzekucji, w tym z administracyjnym organem egzekucyjnym. Na dzień 18 października 2019 roku przeciwko M. P. (3) prowadzone były trzy postępowania egzekucyjne, w których zadłużenia wynoszą kolejno 11377,69 zł oraz 351 zł. W toku postępowania egzekucyjnego na poczet zaległości alimentacyjnych wyegzekwowano dwie kwoty 6000,20 zł oraz 110,04 zł. Od września 2017 roku do 18 października 2019 roku matka pozwanego zgłosiła otrzymanie od M. P. (3) 8 wpłat na łączną kwotę 8000 zł. Wiele egzekucji prowadzonych przeciwko dłużnikowi zostało umorzonych z uwagi na bezskuteczność.

Postanowieniem z 28 października 2019 roku Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Rybniku D. C. dokonał podziału wyegzekwowanej od dłużnika kwoty 23807,78 zł i przekazał na poczet egzekucji alimentacyjnej kwotę 23187,87 zł. W związku z tym, że zostały złożone zarzuty do planu podziału wyegzekwowana kwota nie może zostać przekazana na rzecz pozwanego do czasu prawomocności planu podziału.

Matka pozwanego K. C. ma obecnie 42 lata, z zawodu jest konsultantem medycznym. Pracuje w firmie farmaceutycznej jako konsultant, a jej miesięczne wynagrodzenie to kwota rzędu 4800-5000 zł.

Matka pozwanego wyszła ponownie za mąż. Ze związku tego posiada małoletnią córkę. Koszty utrzymania córki matki małoletniego kształtują się na poziomie 2000-2500 zł. Dziewczynka trenuje taniec.

Rodzina mieszka w domu zakupionym na kredyt. Miesięczna rata kredytu wynosi 800 zł. Koszty utrzymania domu kształtują się następująco:

- gaz 500 zł miesięcznie;
- woda ok. 100 zł miesięcznie;
- Internet i telewizja 110 zł miesięcznie;
- prąd 400 zł miesięcznie;

- wywóz śmieci 40 zł miesięcznie;
- podatek od nieruchomości ok. 34 zł miesięcznie (400 zł rocznie);

Łącznie: 1184 zł, co w przeliczeniu na członka rodziny daje kwotę 296 zł.

Rodzina wyjeżdża dwa razy w roku na wakacje, zimą na narty do W. – koszt 8500 zł na cztery osoby, latem zaś np. na L. – koszt 18000 zł na cztery osoby.

Pozwany M. P. (2) uczęszcza do II klasy Liceum Ogólnokształcącego, w przyszłym roku zdaje maturę. Osiąga bardzo dobre wyniki w nauce.

Pozwany od 3-4 lat trenuje wyścigi rowerowe, należy do klubu (...). Składka miesięczna w klubie to kwota 60 zł. M. trenuje codziennie. W sezonie letnim jeździ raz w tygodniu na zawody. Uprawiany przez pozwanego sport determinuje wysokie koszty związane z wymianą co 3 lata roweru, którego koszt to wydatek ok. 15 000 zł. Rower z uwagi na eksploatację musi być serwisowany, jest to koszt 500-600 zł miesięcznie. Nadto co 3-4 miesiące zachodzi konieczność wymiany stroju, co generuje wydatek rzędu 150-250 zł. Klub organizuje w roku dwa wyjazdy na obóz, którego jednorazowy koszt to kwota 2400 zł.

Pozwany nosi wkładkę retencyjną, wymiana wkładki to koszt 1600 zł co 8-10 miesięcy. W związku z noszoną wkładką pozwany raz na 1,5 miesiąca uczęszcza na wizytę do ortodonta, koszt wizyty to kwota 200-250 zł.

Pozwany uczęszcza na korepetycje z matematyki, których miesięczny koszt to kwota 200 zł. Nadto uczęszcza również na korepetycje z (...)u i historii, bowiem planuje studiować prawo. Koszt tych korepetycji to wydatek rzędu 100 zł tygodniowo.

Pozwany utrzymywał z powodami kontakt do stycznia 2018 roku, po tej dacie zaprzestał kontaktów z uwagi na fakt, że przy kontaktach tych był obecny ojciec pozwanego.

Pozostałe koszty utrzymania pozwanego przedstawiają się następująco:

- wyżywienie 500-600 zł miesięcznie;
- odzież 300 zł miesięcznie;
- telefon 50 zł miesięcznie;
- materiały szkolne 50 zł miesięcznie;
- komitet rodzicielski 180 zł rocznie (15 zł miesięcznie)
- lekarstwa i suplementy diety 100 zł;

Łącznie : 1015 zł.

Dowody: akta IV RC 62/07, III K 2164/17, RC 17/16, zeznania świadka M. P. (3) k. 105v.-106v., potwierdzenia płatności k. 8, 11-37, pisma związane z egzekucją k. 70-72,115-117,122, 18 rachunki i potwierdzenia płatności k. 73-77, 79-91,97-98, PIT-37 k. 93-96, zeznania świadka B. C. k. 129v.-130, zeznania powodów k. 130-13, zeznania matki pozwanego k. 131-31v.,

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyżej wymienione dowody przeprowadzone w sprawie. Sąd poczynił ustalenia odnośnie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i możliwości zarobkowych i majątkowych powodów w oparciu o podawane przez nich szczegółowe dane, które w szerokim zakresie znajdowały

potwierdzenie w dokumentach przedłożonych przez nich do akt sprawy, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Sąd zmiarkował niektóre wydatki przedstawione przez strony uznając je za zawyżone bądź zbędne.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie Sąd uznał za wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył.

Zgodnie z treścią art. 132 k.r.o. obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami.

Powyżej powołany przepis nawiązuje do bezpośrednio poprzedzających go art. 129, 130 i 131 k.r.o., wskazując okoliczności powstania obowiązku alimentacyjnego osób zobowiązanych w dalszej kolejności. Dochodzi do tego w trzech przypadkach, a mianowicie:

- 1) gdy osoby zobowiązanej w kolejności bliższej nie ma (bo np. nie żyje, zaginęła),
- 2) kiedy osoba zobowiązana w bliższej kolejności, co prawda istnieje, jednakże nie jest w stanie świadczyć alimentów (bo np. z powodu złego stanu zdrowia nie pracuje, nie osiąga żadnych dochodów, ani nie ma majątku), lub
- 3) gdy uzyskanie od osoby zobowiązanej w bliższej kolejności na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania „jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami” (bo np. uchyla się od wykonywania obowiązków alimentacyjnych).

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy, że: „obowiązek alimentacyjny dalszego krewnego istnieje nie tylko wtedy, gdy bliższy krewny nie ma możliwości wypełnienia tego obowiązku, lecz może powstać także wtedy, gdy bliższy krewny mimo takich możliwości nie wywiązuje się ze swych obowiązków” (orzeczenie SN z dnia 14 maja 1962 r., 2 CR 167/62, OSNCP 1963, nr 4, poz. 91). W praktyce art. 132 k.r.o. ma najczęściej zastosowanie w przypadkach niewywiązywania się z obowiązku alimentacyjnego przez rodziców względem dzieci. Aktualizuje się wówczas obowiązek alimentacyjny osób zobowiązanych w dalszej kolejności, którymi są z reguły dziadkowie - o ile oczywiście mają oni po temu dostateczne możliwości majątkowe lub zarobkowe (vide: Dolecki Henryk (red.), Sokołowski Tomasz (red.), Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, wyd. II, opubl. LEX 2013).

Zgodnie z treścią art. 133 § 2 kro, konieczną przesłanką dla powstania roszczenia alimentacyjnego wobec osoby zobowiązanej w dalszej kolejności jest to, aby uprawniony znajdował się w niedostatku. Zauważyć należy, że niedostatek jest przesłanką powstania obowiązku alimentacyjnego we wszystkich przypadkach poza tym, gdy alimentów żąda dziecko od rodziców.

Art. 138 kro stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Ustalenie czy nastąpiła zmiana stosunków, o których mowa w art. 138 kro następuje natomiast poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi wcześniej, podczas ustalania wysokości poprzednich alimentów.

W wyr. z 8.10.1976 r. (III CRN 205/76, L.) SN stwierdził, że "Obowiązek alimentacyjny babki nie polega na przerzuceniu na nią niespełnionego obowiązku alimentacyjnego ojca dzieci, może ona bowiem być zobowiązana jedynie do takich świadczeń na jakie pozwalają jej możliwości majątkowe, przy uwzględnieniu również jej usprawiedliwionych potrzeb (art. 135 par. 1 KRO)". Analogicznie, jeżeli zobowiązany w dalszej kolejności jest brat lub siostra uprawnionego, zastosowanie znajduje art. 134 KRO.

Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki do zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, w myśl art. 138 kro, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków, a zwłaszcza możliwości zarobkowe, zawodowe, rodzinne, osobiste i majątkowe stron, jakie zaszyły od czasu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości. Uwagę należy skupić na zmianach, jakie zaszyły w tym zakresie, a więc należy dokonać porównania sytuacji, jaka miała miejsce w poprzedniej sprawie, z obecnymi realiami i uwarunkowaniami. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 marca 1969 r., III CRN 54/69, Lex nr 13907).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że zachodzi tutaj sytuacja, w której uzyskanie od zobowiązanego w pierwszej kolejności środków na utrzymanie dla pozwanego jest połączone z nadmiernymi trudnościami. Ojciec pozwanego posiada liczne zadłużenia, przez długi okres czasu nie partycypował w żaden sposób w kosztach utrzymania pozwanego, którymi w całości była obciążona matka pozwanego. Egzekucje prowadzone przeciwko niemu niejednokrotnie okazywały się bezskuteczne. (...) życia prowadzony przez ojca pozwanego nie daje gwarancji, że będzie on w przyszłości prawidłowo realizował obowiązek alimentacyjny. Podnieść należy również, że stosunek alimentacyjny pomiędzy powodami a pozwanym został ukształtowany na mocy ugody zawartej pomiędzy stronami. Sytuacja materialna powodów uległa pogorszeniu od czasu ukształtowania tegoż obowiązku, niemniej jednak kwoty zasądzonych alimentów mieszczą się w ich możliwościach zarobkowych i majątkowych. Osiągane przez powodów dochody sięgają kwoty rzędu 5500 zł miesięcznie. Analizując ich wydatki wskazać należy, że nie należą one do najniższych. Niemniej jednak wskazać należy, że niektóre z wskazywanych przez powodów wydatków nie należą do koniecznych. Nadto powodowie posiadają znaczne oszczędności, które również pozwalają im na partycypowanie w kosztach utrzymania pozwanego. U powodów nie zachodzi sytuacja niedostatku, która stanowiłaby bezsprzecznie podstawę uchylecia obowiązku alimentacyjnego. Ich sytuacja materialna pozwala na partycypowanie w kosztach utrzymania pozwanego w takim zakresie jak dotychczas. Dodatkowo należy podnieść, że powodowie wskazywali, że ojciec pozwanego przekazuje im środki na poczet alimentów przysługujących pozwanemu od powodów, zatem nie zawsze bezpośrednio kwoty te pokrywane są z dochodów powodów.

Odnosząc się natomiast do sytuacji materialnej pozwanego wskazać należy, że po jego stronie nie zaistniały przesłanki pozwalające na uchylecie obowiązku alimentacyjnego. Pozwany nadal nie posiada własnego majątku oraz możliwości zarobkowych. Kontynuuje naukę w szkole średniej i pozostaje na utrzymaniu matki. Koszty utrzymania pozwanego nie należą do najniższych, jednak determinuje je przede wszystkim sport uprawiany przez pozwanego oraz stopa życiowa jego matki. Niemniej jednak nie można mu odmówić prawa uprawiania sportu, w którym osiąga on wysokie wyniki oraz realizuje swoje pasje. Nadto zauważyć należy, że kolarstwo pozwany uprawiał już w czasie ustalania ostatnich alimentów. Matka pozwanego poza pozwanym ma na utrzymaniu jeszcze małoletnią córkę pochodzącą z drugiego związku małżeńskiego. Możliwości zarobkowe matki pozwanego są dość wysokie, jednakże nie pozwalają na zaspokojenie w pełni usprawiedliwionych potrzeb pozwanego.

Na marginesie wskazać należy, że nie uszło uwadze Sądu, że obecnie ojciec pozwanego przekazuje zasądzoną kwotą alimentów na rzecz syna, jednakże wpłaty te są nieregularne. Wskazać również należy, że mając na uwadze ilość posiadanych przez niego zadłużeń nie można mieć pewności, że będzie on płacił nadal na utrzymanie syna. Na bieżąco prowadzona jest przeciwko niemu egzekucja komornicza, która w przypadku wielu wierzycieli okazywała się bezskuteczna. Co więcej kwota alimentów przekazywana przez ojca pozwanego jest bardzo niska i nie pozwala na zaspokojenie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb pozwanego. Zatem nie można uznać, że realizuje on prawidłowo swój obowiązek alimentacyjny. Dodatkowo należy wskazać, że pomimo, iż obecnie wpłaca on na rzecz pozwanego kwoty stanowiące równowartość zasądzonego obowiązku alimentacyjnego to nadal posiada on wobec pozwanego duże zadłużenie z tytułu alimentów.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 k.p.c. mając na uwadze wynik sprawy, zasądzając od każdego z powodów na rzecz pozwanego kwoty po 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.0.1800)